

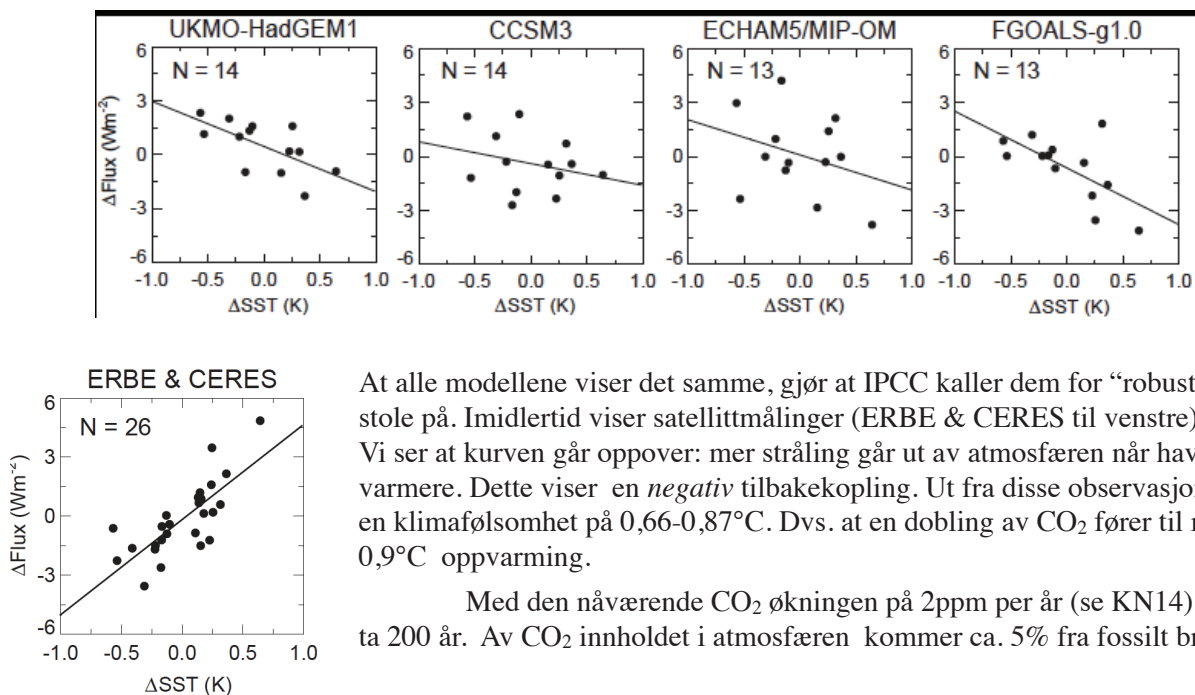
Prof. Lindzen besøker Norge Jan-Erik Solheim

I serien av Klimarealistenes åpne foredrag har vi i perioden 18.–21. mai, den store glede av å få besøk av en av verdens mest kjente klimaforskere, Richard Lindzen, emeritus Alfred P. Sloan Professor of Meteorology, Departement of Earth, Atmospheric and Planetary Sciences at MIT. Lindzen har publisert mer enn 200 vitenskapelige artikler og bøker. Han var hovedforfatter av kapittel 7 ”Physical Climate Processes and Feedbacks” i den tredje IPCC-rapporten (2001).

Hans kommentar til den 5te IPCC rapporten (2013) er at rapporten .. *har nådd et utrolig lavmål, når det påstås at det er økende tiltro til klimamodellene mens forskjellen mellom modellene og det som observeres stadig øker...* (se KN 103, 90, 88 m. fl)

*Påstanden om at den manglende oppvarmingen de siste 17 år (KN 77 og 98) skyldes at varmen er gjemt i dyphavet (KN 58) viser at modellene ikke er i stand til å simulere varmeutveksling mellom overflaten og dyphavet. Det er en naturlig effekt som fører til klimavariasjoner. IPCCs påstand om menneskeskapt klimavariasjoner bygger på at modellene simulerer **alle naturlige variasjoner**. Når de på denne måten innrømmer at de ikke er i stand til å simulere en av de naturlige variasjonene, har de også vist at de ikke har bevis for menneskelig påvirkning av klimaet. Tilslutt: når det påstås menneskeskapt oppvarming – unnlater de å skrive at den observerte oppvarming er så beskjeden at det **ikke er noen grunn til alarm**.*

Det er de alarmerende scenarier som er hans hovedbudskap når han holder foredrag i Oslo, Bergen og Stavanger 18-21 mai. Det dreier seg ikke lenger om vitenskap men å skremme folk og regjeringer til handlinger som vil motarbeide våre ønsker om å skape en bedre verden for alle mennesker. Lindzen har utført viktige og grunnleggende arbeider på mange felter. Et eksempel er at alle klimamodeller viser at det blir mindre stråling ut av atmosfæren når temperaturen ved havoverflaten øker. Dvs. at varme holdes tilbake, drivhuseffekten forsterkes (positiv tilbakekopling). Eksempler fra slike modeller er vist nedenfor (utstråling i W/m^2 som funksjon av variasjon i temperatur ved havoverflaten). Vi ser at alle kurvene går nedover - det blir mindre stråling ut av atmosfæren med varmere havoverflate:

At alle modellene viser det samme, gjør at IPCC kaller dem for “robuste” - noe vi kan stole på. Imidlertid viser satellittmålinger (ERBE & CERES til venstre) det motsatte. Vi ser at kurven går oppover: mer stråling går ut av atmosfæren når havoverflaten er varmere. Dette viser en *negativ* tilbakekopling. Ut fra disse observasjonene beregnes en klimafølsomhet på 0,66-0,87°C. Dvs. at en dobling av CO₂ fører til mindre enn 0,9°C oppvarming.

Med den nåværende CO₂ økningen på 2ppm per år (se KN14) vil en dobling ta 200 år. Av CO₂ innholdet i atmosfæren kommer ca. 5% fra fossilt brensel.

Referanser

R.S. Lindzen, Y.-S. Choi, Geophys. Res. Lett. 26, L16705 (2009)

Y.-S. Choi, R.S. Lindzen, C.-H. Ho, J. Kim, Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A. **107**, 11211 (2010)